

[Kurt Hansen]

Det skal endvidere understreges, at arbejdsmiljøloven ikke nævner et ord om akkord og andre former for helbredsnedbrydende lønsystemer, som mange gange tvinger arbejdere ud fra arbejdspladserne flere år før pensionsalderen.

Men det er endvidere værd at bemærke, hvad der står i den betænkning, som arbejdsmarkedsudvalget afgav, da udvalget var færdigt med at behandle lovforslaget om arbejdsmiljø: »... udmøntningen af lovens rammebemyndigelser kommer til at hvile på en afbalanceret vurdering af hensynet til en stadig forbedring af sikkerheden og sundheden i arbejdsmiljøet over for hensynet til virksomhedernes behov for at kunne planlægge og tilrettelægge deres drift på baggrund af en harmonisk udvikling.« (Se Folketingstidende 1975-76, tillæg B, sp. 169). Dette vil, ikke mindst i krisetider med op til 200.000 arbejdsløse, komme til at betyde, at der ikke kommer ordnede arbejdsmiljøforhold på arbejdspladserne. Tværtimod. Den generelle erfaring under krisen har været den, at arbejderne – i frygt for fyresedlen – kan bydes langt mere end under såkaldt højkonjunktur.

Når arbejdsmiljøloven nævnes her, skyldes det, at der er en meget snæver sammenhæng mellem den og den kommende bedriftssundhedstjeneste.

En gennemførelse af dette forslag betyder, at arbejdere, sikkerhedsrepræsentanter, tillidsmænd og fagforeninger generelt har et langt bedre udgangspunkt i kampen for et bedre arbejdsmiljø. Endvidere betyder gennemførelsen af dette forslag ændringer i den gældende arbejdsmiljølov.

For yderligere at understrege hykleriet omkring arbejdsmiljøspørgsmålet kan det nævnes, at de planer, regeringen i øjeblikket har om bedriftssundhedstjeneste (efter augustplanen), betyder en nedskæring af bedriftssundhedspersonalet fra ca. 3.000 i en 5 års periode efter 1975-betænkningen til nu 300-400 efter augustplanen fra 1977. Altså en beskæring af bedriftssundhedspersonalet til ned på 10 pct. af det oprindeligt tænkte. Dette på trods af, at der i 1975-betænkningen kun var beregnet ca. 345 mill. kr. årligt til bedriftssundhedstjenesten, svarende til 10 øre pr. arbejdstime. Det er simpelt hen at gøre nar af folk at tilbyde 1,8 millioner ansatte en sådan kastrat af en »bedriftssundhedstjeneste«

med i alt 300-400 i ansat bedriftssundhedspersonale. Endvidere opererer den seneste embedsmandsbetænkning med en bedriftssundhedspersonalegruppe pr. 5.000 ansatte. I 1975-betænkningen opereres der med en bedriftssundhedspersonalegruppe pr. 3.000 ansatte. I embedsmandsbetænkningen side 75 siges det videre, at der på grundlag af indhøstede erfaringer og planlagte undersøgelser skal foretages en »justering« af udbygningen af bedriftssundhedstjenesten. Hvad er det for en tale at komme med om justering af en bedriftssundhedstjeneste, der er beskåret ned til 1/10 af det oprindeligt tænkte, inden for den første 5 års periode?

VS har i det foregående peget på enkelte af de centrale problemer i forhold til planerne om en dansk bedriftssundhedstjeneste.

Vi må realistisk se i øjnene, at vi får en bedriftssundhedstjeneste, hvad enten vi vil det eller ej, og at staten vil gøre forsøg på i samarbejde med LO og Dansk Arbejdsgiverforening at føre den igennem i overensstemmelse med de retningslinjer, som allerede er skitseret i betænkningen fra 1975.

VS mener, at kampen i øjeblikket retter sig mod at mobilisere arbejdspladserne på krav om:

1) at sikre arbejderne ret til at ansætte og afskedige sundhedsarbejderne i bedriftssundhedstjenesten. Dette kan for de større arbejdspladser ske direkte gennem fællesklub og for de mindre gennem fagforeningerne,

2) at sikre, at bedriftssundhedstjenesten tilknyttes en sikkerhedsorganisation, som har mulighed for at fungere på arbejderklassens præmisser. Dette forudsætter sikkerhed i ansættelsen for arbejderne sikkerhedsrepræsentanter, ret til at gribe ind i produktionsprocessen på baggrund af en kvalificeret indsigt, møderet i arbejdstiden og ren arbejderrepræsentation i de besluttende organer, samt

3) at sikre bedriftssundhedstjenesten ret til indgreb og indsigt i produktionsprocessen. Hvis disse krav ikke bliver opfyldt, risikerer man en bedriftssundhedstjeneste, der fremfor at fremme sundhed og bekæmpe arbejdsmiljøproblemer vil koncentrere sig om at lappe på allerede opståede sygdomme, der fremfor at afsløre problemerne vil tilsløre dem, og der fremfor at tjene arbejderklassens interesser vil blive et instrument i kapitalens hånd til sikring af en fortsat intensiveret udbygning.